

ŚWIECIĆ JAK ŚWIATŁA NOCĄ

Tekst przewodni: Flp 2,14-15.

Zakres studium: Flp 2,12-30, Jk 2.

Część I: Przegląd

Chrześcijanie są powołani, by być światłami w ciemnym świecie. Jezus powiedział: „Wy jesteście światłością świata” (Mt 5,14). Podobnie Paweł wyraził pragnienie, by chrześcijanie jaśnieli jako nosiciele światła w świecie pogrążonym w ciemnościach. Jego słowa skierowane do Filipian: „Świećcie jak światła na świecie” (Flp 2,15) są bardzo podobne do jego przesłania skierowanego do Efezjan: „Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jako dzieci światłości” (Ef 5,8).

Metafora światła jest mocnym misyjnym symbolem używanym zarówno w *Starym Testamencie* jak i *Nowym Testamencie*. W *Księdze Izajasza* Bóg oświadcza swemu Słudze, Mesjaszowi: „Ustanowiłem cię światłością pogan, aby moje zbawienie sięgało aż do krańców ziemi” (Iz 49,6; por. Iz 42,6). W *Nowym Testamencie* te słowa są odniesione do Jezusa (zob. np. Łk 2,32; J 8,12; 9,5; Dz 26,23), ale są stosowane także wobec Kościoła (Dz 13,47), gdyż ten kontynuuje misję Jezusa jako Światłości świata.

Ta lekcja podkreśla trzy zasadnicze tematy:

1. Rozważymy powiązania między wiarą a uczynkami (Flp 2,12-13).
2. Jako chrześcijanie jesteśmy powołani, by być światłami na świecie idąc za Jezusem i dzieląc się naszym życiem z bliźnimi.
3. Próby i trudności, z jakimi borykamy się w naszym chrześcijańskim życiu, wzmacniają nas do większych wyzwań w dziele Bożym. Są one Bożymi narzędziami służącymi rozwijaniu niezbędnych cech nieodzownych w owocnej służbie.

Część II: Komentarz

Ilustracja

Dwight L. Moody opowiedział historię o dwóch mężczyznach, „których obowiązkiem było doglądanie światła w obrotowej latarni morskiej znajdującej się na wybrzeżu narażonym na częste sztormy. Pewnego razu maszyna uległa awarii i lampa latarni przestała się obracać. Mężczyźni w obawie, że marynarze pomyłają stałe światło latarni z jakimś innym obiektem świetlnym, przez całą noc ręcznie obracali lampę”. Moody podsumował: „Dbajmy, by nasze światło świeciło tak, jak należy, aby świat zrozumiał, że religia Chrystusa nie jest wymysłem, ale rzeczywistością” (Dwight L. Moody, *Anecdotes, Incidents, and Illustrations*, Chicago 1990, s. 36). Jezus posłużył się metaforą światła, aby zilustrować fakt, iż wiara staje się „widzialna” przez dobre uczynki (Mt 5,16).

Wiara i uczynki

C.S. Lewis jest autorem intrygującego spostrzeżenia dotyczącego powiązania wiary i uczynków: „Chrześcijanie często dyskutują o tym, czy tym, co prowadzi chrześcijanina do domu, są dobre uczynki, czy wiara w Chrystusa. (...) *Biblia* wydaje się nie rozstrzygać tej kwestii, kiedy stawia te dwie wartości obok siebie w jednym zdumiewającym zdaniu. Pierwsza połowa brzmi: «Z bojaźnią i drżeniem zbawienie swoje sprawujcie», co sugeruje, jakoby wszystko zależało od nas i naszych dobrych uczynków. Ale druga połowa mówi: «Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie», co sugeruje, że Bóg czyni wszystko, a my nie mamy nic do zrobienia. Niestety, takie skrajności często występują w chrześcijaństwie. Martwi mnie to, ale nie zaskakuje” (C.S. Lewis, *Mere Christianity*, Nowy Jork 2001, s. 148-149).

W Flp 2,12-13 Paweł wyjaśnia powiązanie między wiarą i uczynkami. Choć musimy sprawować swoje zbawienie, uczynki nie mają zbawczej roli. Jak uczy Jakub, uczynki są dowodem autentycznej i zbawiennej wiary (Jk 2,18; por. Jk 2,14). Wiara bez uczynków nie jest żadną wiarą. Według Jakuba, taka wiara jest martwa (Jk 2,17.26) i bezużyteczna (Jk 2,20).

Mówiąc o „sprawowaniu swojego zbawienia z bojaźnią i drżeniem” Paweł najwyraźniej nawiązuje do odpowiedzialności spoczywającej na każdym chrześcijaninie w kwestii zbawienia, które przyjęli przez wiarę, co należy czynić „z bojaźnią i drżeniem” (Flp 2,12). W oryginalnym języku, podobnie jak w przekładzie *Biblii warszawskiej*, wyrażenie „z bojaźnią i ze drżeniem” poprzedza wyrażenie „zbawienie swoje sprawujcie”.

Bibliści zastanawiają się nad znaczeniem wyrażenia „z bojaźnią i drżeniem”, podając kilka interpretacji. Zatem wyrażenie to ma oznaczać: (1) troskę o możliwe ryzyko niepowodzenia; (2) postawę poddania się Bogu; (3) pokorne poświęcenie się Bogu; (4) połączenie wszystkich wymienionych czynników. Paweł stosuje ten język także w innych swoich listach. W 1 Kor 2,3 „bojaźń” i „drżenie” mają odzwierciedlać troskę Pawła o to, że jego misja w Koryncie może zakończyć się niepowodzeniem. W 2 Kor 7,15 słowa te wskazują na ufność Pawła, iż Koryntianie postąpią tak, jak od nich oczekuje (zob. w. 16). W Ef 6,5 słowa te podkreślają poczucie obowiązku.

Analiza tych fragmentów sugeruje, że wyrażenie „z bojaźnią i drżeniem” w Flp 2,12 należy rozumieć jako wyrażające wysokie poczucie odpowiedzialności wierzących w kwestii ich zbawienia. Ich czyny mają wskazywać, że traktują oni tę kwestię poważnie.

Światła na świecie

Symbolika światła jest wielokrotnie używana w *Biblii* jako metafora misji. W *Starym Testamencie* Bóg jest opisany jako ostateczne Źródło światłości. Psalmista mówi: „Pan światłością moją” (Ps 27,1; zob. także Ps 4,7; 89,16; 118,27; Iz 2,5). Podobnie przemawiając w imieniu swojego ludu prorok Micheasz wołał: „Pan jest moją światłością. (...) Wyprowadzi mnie na światło” (Mi 7,8-9; zob. także Iz 60,1-2.19-20).

W Iz 42,6 i Iz 49,6 Sługa Jahwe jest nazwany „światłością dla narodów”. W Iz 49,6 czytamy dodatkowe objaśnienie: „abyś był zbawieniem mojem aż do kończyn ziemi” (BG). Autorzy *Nowego Testamentu* rozumieli tę metaforę i stosowali ją konsekwentnie (Łk 2,32; J 8,12; 9,5; Dz 13,47; 26,23).

Ciekawe że jedną z najważniejszych metafor Kościoła w pierwszych rozdziałach *Apokalipsy Jana* jest świecznik. W związku z tym wielu biblistów przyznaje, że utrata pierwszej miłości przez niektórych w zborze w Efezie wiązała się z utratą ich misyjnego zapala (Ap 2,4). Jezus ostrzegł ich, że jeśli nie okażą skruchy, On usunie ich „świecznik z jego miejsca” (Ap 2,5).

Jak wspomnieliśmy wcześniej, wyrażenie „krańce ziemi” występuje w Iz 49,6 w związku z metaforą światła. Pojawia się także dwukrotnie w *Dziejach Apostolskich*, gdzie ilustruje zasięg misyjnego zadania Kościoła (Dz 1,8; 13,47). Choć metafora światła nie występuje w Dz 1,8, można się jej domyślić na podstawie Dz 13,47. Te dane rzucają światło na napomnienie Pawła skierowane do Filipian, by jaśnieli „jak światła na świecie” (Flp 2,15). Należy zauważyć, iż Paweł sugeruje, że wierzący są prawdziwie światłami na świecie (Flp 2,15), kiedy przejawiają jedność między sobą (Flp 2,14). W końcu „wezwanie do bycia światłem jest także wezwaniem do wspólnoty światła. Paweł postrzegał chrześcijan jako połączonych w społeczności, w której mogli wspierać i wzmacniać się wzajemnie jako dzieci światłości (Ef 5,8.15-20)” (J M. Terry, Ebbie C. Smith i Justice Anderson, red., *Missiology: An Introduction to the Foundations, History, and Strategies of World Missions*, Nashville 1998, s. 26).

Kwalifikacje do skutecznej służby

Z opisu Tymoteusza i Epafrodyta w Flp 2,19-30 możemy wysnuć kilka kwalifikacji do skutecznej służby ewangelii. Paweł przedstawia Tymoteusza jako tego, który jest (1) „szczerzy” (Flp 2,20), (2) „troskliwy” (Flp 2,20), (3) szukający „tego, co jest Chrystusa Jezusa” (Flp 2,21), (4) ma wypróbowany charakter (Flp 2,22) i (5) okazuje postawę służebną (Flp 2,22). Greckie słowo przetłumaczone jako „szczerze” to *isopsychon*, występujące tylko raz w *Nowym Testamencie*. Pojawia się także jeden raz w *Septuagincie* (greckim przekładzie *Starego Testamentu*) w Ps 55,14, gdzie jest przetłumaczone jako „równy mnie”.

W przypadku Epafrodyta Paweł przedstawia go w relacji wobec siebie - jest on bratem, współpracownikiem i współbojownikiem. Jest także posłańcem (od gr. *apostolos*) wysłanym przez Pawła do Filipian oraz tym, który służył Pawłowi w trudnej sytuacji (Flp 2,25). To wskazuje, że Epafrodyt był bardzo wiernym i lojalnym towarzyszem. Następnie Paweł przedstawia go w relacji do Filipian. Paweł mówi zatem, iż Epafrodyt „tęsknił do was wszystkich” (Flp 2,26). Innymi słowy, Paweł stwierdza, że Epafrodyt nie mógł się doczekać spotkania z Filipianami. To sugeruje, że jako chrześcijański przywódca Epafrodyt darzył szczerą bratnią miłością tych, którym służył. Epafrodyt był tak zaangażowanym chrześcijańskim przywódcą, iż „dla sprawy Chrystusowej był bliski śmierci, narażając na niebezpieczeństwo życie” (Flp 2,30). Ci ludzie oddali wszystko dziełu Chrystusa. Bóg oczekuje także od nas, iż oddamy Mu to, co najlepsze!

Część III: Zastosowanie

Przemyślcie poniższe spostrzeżenia, a następnie zadaj uczestnikom wspólnego studium pytania do dyskusji.

Jesteśmy całkowicie zależni od Boga w kwestii zbawienia, które otrzymujemy przez wiarę. Paweł nie mógł tego wyrazić dobitniej, kiedy powiedział: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar” (Ef 2,8). Przez wiarę wędrujemy od tego życia ku życiu przyszłemu. W *Liście do Hebrajczyków* apostoł pisze o tym dobitnie, raz po raz powtarzając wyrażenie „przez wiarę” (zob. Hbr 11). „Przez wiarę [Abraham] osiedlił się jako cudzoziemiec w ziemi obiecanej (...). Oczekiwał bowiem miasta mającego mocne fundamenty” (Hbr 11,9-10).

Doświadczenie zbawienia nieuchronnie prowadzi nas do dobrych uczynków. Ponieważ dobre uczynki mają na celu przyczynianie się do dobra innych (Ga 6,9-10), nie są czymś naturalnym dla grzeszników (Jr 13,23). Dlatego to właśnie Bóg uzdalnia nas do nich (Flp 2,13).

Jezus powiedział do uczniów: „Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki” (Mt 5,16). Ten nakaz podkreśla powiązanie między pozwoleniem, by nasze światło świeciło, a pełnieniem dobrych uczynków. Pełniąc dobre uczynki wierzący jaśniejają swoim światłem w tym ciemnym świecie. Ciemność jest symbolem grzechu (zob. np. J 3,19-20; Łk 22,53) i jego skutków (zob. np. Ps 82,5;

Ef 4,18). Chrześcijanie są powołani do oświecania tego świata „światłem ewangelii o chwale Chrystusa” (2 Kor 4,4), aby świeciło ono na tych, „w których bóg światła tego zaślepił umysły” (2 Kor 4,4).

Pytania do dyskusji

1. Jak dobre uczynki wiążą się z doświadczeniem zbawienia?
2. W jaki sposób możesz pozwolić, by twoje światło świeciło w tym ciemnym świecie?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”**:
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia